

Când nu ne pasă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mi-e dor de toate iernile nebune
Când ne-nchideau troienile în casă,
Iar noi strigam pe geam că nu ne pasă
Și-n așternut puneam de-o rugăciune.

La început timid, doar în surdină,
Să nu ne-audă crivățul de seară
Ori gerul ce se zbânțuia pe-afară
Și-apoi să te atace la tulpină,

Acolo unde numai eu am voie
Să te ating cu pana colorată
(Ceșcuța mea cu fulgi de ciocolată),
Iar tu să te predai de bunăvoie.

- E-o iarnă vinovată de enigme
Care ne-nchid ermetic sub zăpadă,
Nu-s trecători pe lume, nicio stradă,
Doar urmele de-acum sunt paradigme

Că ne-am refugiat spre nord, de-odată,
În iglul nostru alb și-n tundra verde
Cu tine-a mia oară mă voi pierde
Păcătuind. O știre netrucată

La breaking news vor născoci, se pare,
Că numai noi pe o planetă ninsă
Vom face nebunii cu lampa stinsă
Făcând să ardă Terra sub ninsoare.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif